

ærede Medlemmer, som have taget Ordet i denne Sag, og hvis jeg ikke skulde have overhørt væsentligere Ting, har man næst efter at udtale sin Tilslutning til Tanken om en saadan ny Bestatning, indskrænket sig til at berøre Muligheden af eller Sandsynligheden for en større eller mindre Dobbeltbestatning, som vil finde Sted, fordi Aktieselskaber for saa vidt maa siges at være forud beskattede: som deres Deltagere jo af deres Udbytte betale Formue- og Værlighedsstat og her i Kjøbenhavn Indkomststat. Jeg vil nu sige om dette Punkt, som altsaa synes mig at være det eneste i den paagældende Del af Forslaget, som har faaet nogen Omtale her i Tinget, at det for mig er et temmelig underordnet. Der er jo saa megen Dobbeltbestatning, og det vilde være fuldt saa vanskeligt overhovedet at begrunde den ny Skat i andre Henseender, saa at det forekommer mig, at man hellere maa nøjes med at sige: Vi tage nu til Dags Skatter, hvor vi kunne saa dem, og spørge ikke saa meget om, hvorvidt vi kunne begrunde dem som retfærdige; vi lade dem, som have noget, betale, og nu have disse Aktieselskaber, som Regel i alt Fald, noget at betale med — en hel Del af dem have rigtignok ikke noget — men de, der have noget, dem lade vi betale, saa saa vi noget ind. Og jeg maa sige om denne Dobbeltbestatning, at Pengestil der ind, og komme vi ikke til at betale dem paa den ene Maade, kunne vi være temmelig sikre paa, at vi maa betale dem paa en anden Maade. Man har jo tal om Dobbeltbestatning i over 20 Aar. Allerede fra mine Drengaar huffer jeg, at da vi fik Indkomstskatten i Kjøbenhavn, blev der sunget en Sang om Indkomstskatten med følgende Vers:

Se det jeg kalder at chifaneres:
 Alt naar jeg faar en Present et Sted,
 Saa siger Loven, jeg skal mulkeres,
 Og den, som gav mig den, mulkeres med.
 Og det er sandt; thi naar man har tjent 1000 Kr. den ene Dag og giver dem bort den næste, saa skal baade den, der gav dem, og den, der fik dem, betale Skat deraf, og det er jo en Dobbeltbestatning. Jeg vil altsaa ikke klage over Dobbeltbestatning, men hvad jeg vil sige om denne nye Skattelov, er, at de Bestemmelser, der ere foreslaaede med Hensyn til den Skat, som paalægges de paagældende Selskaber, forekomme mig i høj Grad kortfattede og som Følge deraf meget ufuldstændige. Og jeg har det bestemte Indtryk, at de foreslaaede Bestemmelser i denne nye Skattelov, der, om jeg saa maa sige, er tilliistret dette Lovforslag, hvor den i sig selv intet har at gøre, ikke

har været gjort til Genstand for saa megen Overvejelse eller en saadan Gennemarbejdelse, som ønskeligt kunde være. Jeg vil henlede Opmærksomheden paa, at det i Virkeligheden er en ret indgribende Lov for alle disse Selskabers Vedkommende; hvis jeg huffer ret, er der her i Landet anbragt henimod 300 Millioner Kr. i danske Aktieselskaber. Men Loven indskrænker sig jo ikke til at ramme disse; den medtager ogsaa Selskaber med begrænset Ansvar; Sparekasser, Andelskasser og alle Interessentskaber, saa at det drejer sig om meget store Kapitaler, der ere anbragte i de Foretagender, hvorpaa dette Lovforslags § 9 og, hvis man vil være korrekt, ogsaa §§ 6—8, hvor til der henvises i § 9, ville finde Anvendelse. Det er dernæst ikke alene de nævnte indenlandske Selskaber, som berøres af Lovforslaget, men ogsaa de her i Landet erhvervsøgende udenlandske Aktieselskaber, hvis Midlers Størrelse og Forretningers Omfang uunddrager sig enhver Kontrol eller Beregning fra min Side. Naar man nu vil lovgive om disse store Erhverv, vil det være overordentlig ønskeligt, at denne Lovgivning bliver klar og tydelig, og at den tillige bliver ensartet og retfærdig. Naar jeg da først holder mig til de indenlandske Selskaber og de Bestemmelser, som Lovforslaget foreslaar for saadanne, vil jeg henlede Opmærksomheden paa, at de skulle betale Skat ikke alene af den Indtægt, de have af deres Forretning her i Landet, men tillige af deres Forretning uden for Landets Grænser, medens de udenlandske Selskaber kun skulle betale Skat af det Oerksud, som de have af deres Forretning her i Landet. Jeg erindrer for c. 7—8 Aar siden, at i Belgien et lignende Lovforslag var forelagt, og da lod der de mest forbitrede Udtalelser fra en Række belgiske Selskaber over den Forskel, der i den Henseende blev gjort. Jeg maa sige, at jeg i og for sig ikke finder, at det er en saa forfærdelig Sag, men det har sin Betydning. Jeg selv er Leder af et Selskab, som har den overvejende Del af sin Indtægt i Udlandet, nemlig ca. 500,000 Kr. i aarlig Indtægt fra Udlandet, medens den fra Danmark kommende Indtægt for Tiden ikke overstiger 300,000 Kr. Det vilde jo ikke være uimeligt, om vi bleve fri for at betale af den Fortjeneste, vi have i Udlandet, thi jeg kan forsikre de Herrer om, at vi saamænd betale ganske alvorligt i Udlandet i Skat for den Forretning, vi gøre der. Der er nemlig ogsaa Love i Norge, Sverige og det øvrige Udland, i Henhold til hvilke de udenlandske Forsikringskasser og